

Sygn. akt I C 353/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamila Przeczek
Protokolant:	stażysta Radomir Lepiarczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 r. w Rybniku

sprawy z powództwa G. D.

przeciwko Klubowi Sportowemu " (...)"

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Klubu Sportowego " (...)" na rzecz powoda G. D. kwotę 1.005,00 zł (jeden tysiąc pięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2012 r.;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. zasądza od powoda G. D. na rzecz pozwanego Klubu Sportowego " (...)" kwotę 746,61 zł (siedemset czterdzieści sześć złotych sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 353/15

UZASADNIENIE

Powód G. D. 5 maja 2014r. wniósł pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego Klubu Sportowego „ (...)” w R. kwoty 5.815 zł wraz z ustawowymi odsetkami (od kwoty 4.000 zł od dnia 16 sierpnia 2008r., od kwoty 465 zł od dnia 1 grudnia 2011r., od kwoty 355 zł od dnia 1 stycznia 2012r. i od kwoty 1.005 zł od dnia 1 lipca 2012r.), oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że strony zawarły w lipcu 2006r. Kontrakt o nieamatorskie uprawianie piłki nożnej, na mocy którego powód miał reprezentować barwy pozwanego w zamian za wynagrodzenie, oraz premie za rozegrane mecze mistrzowskie. W lipcu 2011r. strony kolejny raz zawarły Kontrakt, na mocy którego powód miał reprezentować barwy pozwanego w zamian za stypendium sportowe, oraz premie za każdy wygrany i zremisowany mecz mistrzowski. Pozwany do tej pory nie zapłacił premii wynikających z powyższych kontraktów.

24 listopada 2014r. Sąd Rejonowy w Rybniku wydał nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości.

W ustawowym terminie pozwany złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, oraz zarzut niedopuszczalności drogi sądowej. Stwierdził, iż do umów zawartych z powodem zastosowanie znajdują przepisy o umowie zlecenia, z których wynika dwuletni okres przedawnienia. Poza tym zauważył, że w kontraktach zastrzeżono, iż wszystkie wynikające z nich spory będą poddawane pod rozstrzygnięcie Wydziału Gier (...).

W piśmie procesowym z dnia 10 sierpnia powód podniósł, iż jego roszczenia mają charakter roszczeń odszkodowawczych w związku z czym zastosowanie znajdują ogólne przepisy przewidujące 10-letni okres przedawnienia. Zauważył także, że w strukturach (...) w ogóle nie funkcjonuje taki organ jak Wydział Gier.

Sąd ustalił :

W dniu 1 lipca 2006r. pomiędzy (...) a G. D. zawarty został Kontrakt o nieamatorskie uprawianie piłki nożnej. Kontrakt zawarty został na okres od 1 lipca 2006r. do 30 czerwca 2009r. Powód – Zawodnik zobowiązał się w nim w okresie i za wynagrodzeniem do reprezentowania barw Klubu w charakterze piłkarza. Strony ustaliły w umowie wysokość wynagrodzenia, oraz że zawodnikowi przysługiwać będą premie za rozegrane mecze mistrzowskie zgodnie z regulaminem wynagradzania obowiązującym w klubie. (kontrakt z 1.07.2006r. k.9-11)

Uchwałą Zarządu Klubu (...) z dnia 17 marca 2008r. w sprawie ustalania sposób premiowania zawodników w rundzie wiosennej sezonu 2007/2008 zatwierdzono regulamin za mecze rundy wiosennej sezonu 2007/2008. Zgodnie z tym regulaminem w przypadku awansu do III ligi z pierwszego miejsca premia miała wynosić 80.000, a za awans do III L. z niższego miejsca premia wynosiła 80% powyższej sumy. Premia wypłacona miała być do 15 sierpnia 2008r. § 10 kontraktu przewidywał, że wszelkie spory strony poddają pod rozstrzygnięcie Wydziału Gier (...). (uchwała Zarządu z 17.03.2008r. k. 12)

Drużyna pozwanego z udziałem powoda w sezonie 2007/2008 awansowała do II ligi z drugiej pozycji. (zestawienie karty piłkarzy w sezonie 2007/2008 k.13, końcowa tabela rozgrywek piłkarskich IV ligi w sezonie 2007/2008 i końcowa tabela rozgrywek piłkarskich sezonu 2008/2009 k. 14-15)

W dniu 1 lipca 2011r. strony zawarły Kontrakt, którego przedmiotem było ustalenie stypendium sportowego dla Zawodnika (powoda) w zamian za reprezentowanie barw Klubu w charakterze piłkarza. Umowa zawarta została na okres od 1 lipca 2011r. do 30 czerwca 2012r. W myśl § 2 kontraktu Klub zobowiązał się wypłacić Zawodnikowi stypendium w wysokości 2.000 zł i dodatkowo za każdy wygrany lub zremisowany mecz mistrzowski wypłacić premie zgodnie z regulaminem premiowania. § 8 kontraktu przewidywał, że wszelkie spory strony poddają pod rozstrzygnięcie Wydziału Gier (...), lub pod rozstrzygnięcie przez Sąd właściwy do miejsca zawarcia umowy (kontrakt z 1.07.2011r. k. 16-18)

Zgodnie z zobowiązującym w sezonie rozgrywkowym 2011/2012 regulaminem kwota bazowa za wygrany mecz wynosiła 80.000 zł. Za mecze zremisowane ustalono kwoty : remis u siebie 40% kwoty bazowej za każdy mecz, remis na wyjeździe 50% kwoty bazowej za dany mecz. Za każdy kolejny mecz wygrany kwota bazowa miała być zwiększona o bonus 1.000 zł, przy czym tej ciągłości nie przerywał mecz zremisowany na wyjeździe. Każdy mecz przegrany i zremisowany u siebie powodował przerwanie zasady bonusowej i powrót do pierwotnej kwoty bazowej. Wypłata premii następować miała nie później niż do ostatniego dnia każdego miesiąca według wyników za poprzedni miesiąc. (regulamin premiowania drużyn piłki nożnej k.19)

W sezonie 2011/2012 powód brał czynny udział w rozgrywkach, w których dwukrotnie drużyna pozwanego zremisowała i sześciokrotnie wygrała mecze. Zgodnie z wyliczeniami trenera w związku z meczami rozegranymi w październiku 2011r. powód winien był otrzymać premię w wysokości 455 zł, w związku meczami rozegranymi w listopadzie 2011r. premie w wysokości 355 zł, a w związku z meczami rozegranymi w maju 2015r. premie w wysokości 1.005 zł. (8 list meczy k. 20-27, zestawienie kadry piłkarzy sezonu 2010/2011, k. 28, końcowa tabela rozgrywek piłkarskich III ligi sezonu 2011/2012 k. 29-34)

Pismem z 15 kwietnia 2014r. pełnomocnik powoda wezwał Klub Sportowy do zapłaty należnych powodowi premii. (wezwanie do zapłaty z 15.04.2014r. k. 35-36)

G. D. stale i odpłatnie para się nieamatorskim uprawianiem piłki nożnej. (poza sporem).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody uznając je za w pełni wiarygodne, albowiem ich treść nie budzi wątpliwości, a żadna ze stron ich nie kwestionowała.

W szczególności strona pozwana w żaden sposób nie kwestionowała sposobu wyliczenia premii i ich wysokości, oraz faktu, że miała takiej wysokości premie powodowi wypłacić. W tej sytuacji Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe uznając ich przeprowadzenie za zbędne, albowiem miały one potwierdzać okoliczności, którym pozwany nie przeczył.

Sąd zważył :

Poza sporem jest, że strony zawarły dwie umowy, w których m.in. przewidziano wypłatę premii przy spełnieniu określonych warunków. W świetle ustalonego stanu faktycznego uznać także należy, iż powód przesłanki otrzymania premii spełnił.

W tej sytuacji należało rozpoznać zarzut przedawanie. Strony zawarły nienazwaną umowę o świadczenie usług sportowych. Sąd podzielił stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 16 lutego 2006r. (sygn. akt IV CK 380/2005) iż umowa, w której zawodnik zobowiązał się do reprezentowania barw klubu sportowego za wynagrodzeniem, jest umową o świadczenie usług, do której, zgodnie z art. 750 k.c., stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Umowa ta bowiem ma co do zasady charakter umowy należytej staranności, gdyż zawodnik profesjonalny zobowiązuje się świadczyć usługi w taki sposób, by maksymalizować swoje wyniki sportowe, a przez to także wyniki swojego klubu sportowego. Nie jest to jednak zobowiązanie rezultatu, gdyż efekty postępowania zarówno samego zawodnika, jak i klubu sportowego determinowane są przez wiele czynników wewnętrznych (np. stan zdrowia zawodnika, uleganie kontuzjom) i zewnętrznych (np. organizacja zawodów sportowych), których skutki zawodnik profesjonalny, działający z należytą starannością, może jedynie przewidywać.

W myśl art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednak w przypadku umowy zlecenia mamy do czynienia z przepisem szczególnym. Otóż art. 751 kc przewiduje dwuletni okres przedawnienia roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju. Sąd nie miał wątpliwości, że przewidziane przez strony premie były dodatkowym elementem zasadniczego wynagrodzenia ustalonego w umowach, oraz że powód wywodził swoje roszczenie z tychże umów (a dokładnie z tytułu niewykonania ich przez pozwanego). Zastosowanie art. 751 pkt 1 kc ograniczone jest do roszczeń przysługujących osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju. Stałe dokonywanie określonych czynności dla innych w rozumieniu tego przepisu musi mieć więc charakter trwały (ciągły) oraz zarobkowy (skoro mowa jest o roszczeniu o wynagrodzenie). Strona powodowa sama przyznała, że powód stale i za wynagrodzeniem para się nieamatorską piłką nożną w ramach kontraktów z klubami sportowymi. Dlatego w ocenie Sądu powołany przepis będzie miał zastosowanie w niniejszej sprawie.

Wynikające z kontraktów i regulaminów terminy spełnienia świadczeń ze strony wynosiły : 15 sierpnia 2008r., 30 listopada 2011r., 31 grudnia 2011r. i 30 czerwca 2012r. Przy uwzględnieniu daty wniesienia pozwu (5 maja 2014r.) i przy zastosowaniu art. 751 kc uznać należało, że tylko ostatnie roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Pozwany podniósł jeszcze zarzut niedopuszczalności drogi sądowej. Zawarte przez strony kontrakty przewidywały bowiem, że wszelkie spory strony poddają rozstrzygnięciu Wydziałowi Gier (...). Abstrahując, od faktu, czy organ w postaci Wydziału Gier w ogóle funkcjonuje w strukturach (...) (powód wykazywał bowiem, że nie istnieje) zarzut ten należy uznać za chybiony.

Zasada dopuszczalności sądowej wyrażona została w art. 2 § 1 kpc. Zgodnie z tym przepisem sprawy cywilne należą do kognicji sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W myśl tego uregulowania wyrażone zostały zasady dopuszczalności drogi sądowej i domniemanie występowania drogi sądowej we wszystkich sprawach cywilnych. Oznacza to, że każda sprawa cywilna - w znaczeniu, o jakim mowa w art. 1 - podlega rozpoznaniu przez sąd, chyba że przepis szczególny przekazuje ją do właściwości innych organów. Przekazanie spraw do właściwości innych organów może być spowodowane wydaniem innego aktu prawnego rangi ustawowej. Wyłączenie drogi sądowej możliwe jest także w drodze rozporządzenia pod warunkiem, że przepis niższej rangi został wydany na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego. Sprawy cywilne mogą być przekazane do właściwości takich organów, które z mocy ustawy pełnią funkcje władcze w zakresie rozpoznawania spraw i rozstrzygania sporów. Art. 46 kpc daje stronom możliwość zmiany w drodze umowy, ale jedynie właściwości miejscowej sądu. Wobec czego w ocenie Sądu zapisy kontraktu nie mogą wykluczyć możliwości dochodzenia roszczeń w drodze sądowej. Na marginesie zauważyć jeszcze można, że kontrakt, na podstawie którego dochodzone jest uwzględnione roszczenie przewidywał również możliwość rozstrzygania sporów przed Sądem właściwym dla miejsca zawarcia umowy tj. Sądem Rejonowym w Rybniku.

Wobec powyższego zasądzono od pozwanego klubu na rzecz powoda kwotę 1.005 zł z ustawowymi odsetkami od 1 lipca 2012r., a w pozostałym zakresie powództwo oddalono.

W związku z uwzględnieniem tylko części żądania powoda o kosztach procesu Sąd rozstrzygnął po myśli art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając.

Na koszty te złożyły się : opłata od pozwu w wysokości 250 zł, oraz koszty zastępstw procesowych tj. kwoty po 1.200 zł wraz z jedną opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Ponieważ powód ostał się przy swoim żądaniu tylko w 17% to winien był zwrócić stronie pozwanej stosowną kwotę o czym orzeczono w pkt.3 sentencji.